

Sygn. akt VIII U 61/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Gliwicach

sprawy A. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 listopada 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. D. prawo do emerytury kapitałowej na podstawie artykułu 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obliczonej przy zastosowaniu kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 574.574,82zł (pięćset siedemdziesiąt cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt dwa grosze), kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 49.876,05zł (czterdzieści dziewięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt sześć złotych pięć groszy) i średniego dalszego trwania życia 209,20 miesięcy, w wysokości wynoszącej na dzień 25 listopada 2014r. 2.483,62zł (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt dwa grosze).

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt VIII U 61/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu A. D. prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od 25 listopada 2014r. Jednocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia i pobieranie przez ubezpieczonego świadczenia w wyższej wysokości. W treści decyzji ZUS wskazał, iż do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenie minimalne z okresu zatrudnienia od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji domagając się przeliczenia wysokości świadczenia. Odwołujący zarzucił, że organ rentowy jako podstawę ustalenia emerytury uwzględnił jedynie lata działalności gospodarczej natomiast nie uwzględnił wynagrodzenia jakie ubezpieczony uzyskiwał pracując w KWK (...) w P. w okresie od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r., tłumacząc to brakiem dokumentacji płacowej. Ubezpieczony wskazał, iż dla obliczenia tych zarobków można się posłużyć dokumentacją osobową, która znajduje się w archiwum, a która może zostać wydana jedynie na żądanie sądu lub ZUS.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, iż ubezpieczony jest uprawniony do emerytury obliczonej w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych 1996-2005 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 56,05%, której wysokość w październiku 2014r. wynosiła 1720,55 zł. Natomiast emerytura przyznana zaskarżoną decyzją została obliczona w oparciu o art. 26 ustawy emerytalno-rentowej tj. podstawę jej obliczenia stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem ich waloryzacji, zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura ta stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia i w przypadku ubezpieczonego wynosi 1272,79 zł ,a zatem jeż niższa od dotychczas pobieranego świadczenia. ZUS wskazał, iż do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego z okresu zatrudnienia w Kopalni (...) od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r. przyjęto wynagrodzenie minimalne, gdyż ubezpieczony nie przedłożył dokumentacji płacowej za ten okres.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. D., urodził się (...)

W okresie od 19 października 1991r. do 28 lutego 1993r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją z dnia 24 czerwca 2009r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 maja 2009r.

Ostatecznie decyzją z dnia 18 sierpnia 2009r. do obliczenia wysokości emerytury ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych 1996-2005 ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 56,05%. Zastosowano kwotę bazową 2578,26 zł. Do wyliczenia wysokości emerytury przyjęto 36 lat i 5 miesięcy okresów składkowych i 2 lat i 10 miesięcy okresów nieskładkowych.

Po dokonaniu kolejnych waloryzacji, wysokość świadczenia wynosiła w październiku 2014r. 1720,55 zł.

W dniu 13 listopada 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 listopada 2014r. (...) Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym od 25 listopada 2014r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Jednocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na zbieg prawa do więcej niż jednego świadczenia i pobieranie przez ubezpieczonego świadczenia w wyższej wysokości.

ZUS obliczył świadczenie ubezpieczonego w oparciu o art. 26 ustawy emerytalno-rentowej tj. podzielił podstawę jej obliczenia (kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego (209,20 miesięcy).

Do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenie minimalne z okresu zatrudnienia od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r.

Tak ustalona emerytura wyniosła 1272,79 zł i była niższa od dotychczas pobieranego świadczenia.

Sąd ustalił, że w okresie od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) w R.. Akta osobowe ubezpieczone są przechowywane przez Spółkę (...) SA Oddział w D.. Nie zachowała się dokumentacja płacowa sprzed roku 1980.

W toku postępowania, Sąd zwrócił się do biegłego z zakresu wyliczenia rent i emerytur, celem obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego według najkorzystniejszego wariantu, po uprzednim odtworzeniu wysokości jego wynagrodzeń osiąganych w okresie zatrudnienia w KWK (...) od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r. na podstawie jego akt osobowych i przy zastosowaniu obowiązujących wówczas przepisów płacowych.

W opinii z dnia 25 kwietnia 2015r. (k.22-29) biegły sądowy z zakresu emerytur i rent K. S. w oparciu o dokumentację z akt osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) w P., Układu Zbiorowego nr 265/PW z 5 grudnia 1968r. Karta Górnika wraz z protokołem dodatkowym nr 293/PW z 27 listopada 1970r. dokonał odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego w latach 1967 – 1978 w KWK (...). Do ustalenia wysokości wynagrodzenia biegły przyjął, że do 1973r. normatywny czas pracy wynosił średnio 26 dni roboczych w miesiącu, a od 1974r. średnio 25 dni roboczych w miesiącu. Biegły przyjął wynagrodzenie wynikające z akt osobowych pracownika, a w sytuacji braku informacji o stawce zaszeregowania przyjął najniższą stawkę przewidzianą w Układzie Zbiorowym, odpowiadającą zajmowanemu stanowisku. Nadto biegły doliczył do wynagrodzenia wartość 2 ton węgla w stosunku rocznym, do którego ubezpieczony nabył prawo po roku pracy za kwartał kalendarzowy, w którym upływa rok od podjęcia pracy. Biegły uwzględnił również fakt, że przed podjęciem pracy ubezpieczony ukończył (...) Szkołę (...) a okres 3 lat nauki w tej szkole zalicza się do uprawnień z tytułu Karty Górnika.

Po ustaleniu wysokości wynagrodzenia za lata 1967 – 1978, biegły obliczył, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z kolejnych 10 lat wybranych z 20 lat poprzedzających rok przejścia na emeryturę ubezpieczony uzyskał w latach 1996-2005. Wskaźnik ten wyniósł 56,05% i był zgodny z przyjętym przez ZUS w decyzji dnia 18 sierpnia 2009r.

Z kolei najkorzystniejsze wynagrodzenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia odwołujący uzyskał w latach: 1968 - 1980, 1996, 1998 - 2001, 2003 i 2005. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z tych 20 lat wyniósł 96,05 %.

Biegły obliczył, że najkorzystniejsze wynagrodzenie w kolejnych 10 latach poprzedzających rok 1999 – dla ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – ubezpieczony uzyskał w latach 1969 – 1978. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z tego okresu wynosi 131,62%.

Biegły wskazał, iż kapitał początkowy ubezpieczonego wynosi na dzień 31 grudnia 1998r. 180.333,56 zł. Zwaloryzowany kapitał początkowy wynosi 574.574,82 zł, natomiast kwota zaewidencjonowanych na koncie i zwaloryzowanych składek wg ustaleń ZUS wynosi 49.876,05 zł tj. razem: 624.450,87 zł.

Biegły dokonał obliczenia emerytury ubezpieczonego w oparciu o art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (emerytury kapitałowej) odejmując od podstawy obliczenia emerytury kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur i dzieląc przez średnie dalsze trwanie życia tj. 209,20 miesięcy.

$574.574,82 \text{ zł} + 49.876,05 \text{ zł} = 624.450,87 \text{ zł}.$

$624.450,87 \text{ zł} - 104.877,26 \text{ zł} \text{ (kwota pobranych emerytur)} = 519.573,61 \text{ zł}.$

$519.573,61 \text{ zł} : 209,20 \text{ miesięcy} = 2.483,62 \text{ zł}.$

Tak ustalona emerytura kapitałowa ubezpieczonego wynosi **2.483,62 zł.**

Dalej biegły dokonał również obliczenia emerytury wg art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przyjmując do jej obliczenia wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat wybranych z całego okresu zatrudnienia i po

uwzględnieniu wynagrodzeń uzyskiwanych w KWK (...) 96,05% i stosując kwotę bazową 2.578,26 zł obowiązującą w dacie przyznania dotychczas pobieranej emerytury tj. 1 maja 2009r.

Uwzględniając niesporne okresy składkowe i nieskładkowe, w tym okresy pracy górniczej ubezpieczonego biegły obliczył, że tak ustalona emerytura wynosi na dzień przyznania 2.032,57 zł.

- $24 \% \times 2.578,26 = 618,78$
- $203,7 \text{ m-ca} \times 1,3 \% : 12 \times 2.476,42 = 546,55$
- $305 \text{ m-cy} \times 1,3\% : 12 \times 2.476,42 = 818,21$
- $34 \text{ m-ce} \times 0,7 \% : 12 \times 2.476,42 = 49,03$

razem: 2.032,57 zł.

Po dokonaniu kolejnych waloryzacji, tak obliczona emerytura ubezpieczonego wynosi od 1 marca 2014r. **2.391,59 zł** i jest niższa od emerytury ustalonej w oparciu o art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (emerytury kapitałowej), która wynosi od 25 listopada 2014r. 2.483,62 zł.

Organ rentowy w pismach procesowych z dnia 26 maja 2015r. oraz z dnia 7 października 2015r. zarzucił, iż biegły zawyżył czas pracy ubezpieczonego do roku 1973 przyjmując, iż ten pracował przez 26 dni w miesiącu tj. 208 godzin (26 dni x 8), podczas gdy w tym okresie obowiązywał 46 godzinny tydzień pracy, zatem ubezpieczony przy przyjęciu 30 dniowego miesiąca mógł przepracować maksymalnie 200 godzin miesięcznie. W ocenie ZUS wpłynęło to na zawyżenie zarobków w tym okresie.

Ubezpieczony nie kwestionował opinii biegłego wskazując, że jego faktyczny czas pracy w okresie zatrudnienia w KWK (...) był większy niż przyjęty przez biegłego, gdyż pracował w 6 dniowym tygodniu pracy oraz w tzw. niedziele planowe.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony w 1967r. ukończył szkołę górniczą i rozpoczął zatrudnienie w KWK (...), gdzie obowiązywał 6 dniowy tydzień pracy od poniedziałku do soboty. Na polecenie przełożonych pracowano także średnio w dwie niedziele w miesiącu z tym, że wówczas ubezpieczony nie pracował przy wydobywaniu, ale przy pracach przygotowawczych do wydobywania.

Do 1973r. ubezpieczony pracował na stanowisku robotniczym młodszego górnika a następnie górnika, a od 1974r. był pracownikiem dozoru. Jako pracownik dozoru pracował w jeszcze większym wymiarze czasowym, gdyż był odpowiedzialny za oddział i wydobywanie węgla.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) w P." (k.10) oraz opinię biegłego ds. emerytur i rent K. S. z dnia 25 kwietnia 2015r. (k.22-29).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych. W zakresie dokonanych obliczeń Sąd dał wiarę opinii biegłego, gdyż biegły w sposób czytelny i precyzyjny dokonał obliczeń, wskazując przy tym dokładnie na jakiej podstawie dokonał poszczególnych założeń.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, prawo do emerytury ubezpieczonego jest bezsporne.

Ubezpieczony od 1 maja 2009r. pobiera emeryturę obliczoną wg tzw. starych zasad (art.53). Z kolei z dniem 25 listopada 2014r. nabył prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest wysokość emerytury ustalona zaskarżoną decyzją z dnia 27 listopada 2014r. na podstawie art. 26 ustawy emerytalno-rentowej. Ubezpieczony domaga się bowiem przyjęcia do obliczenia świadczenia zarobków z okresu zatrudnienia w KWK (...) od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r. w wysokości wyższej niż to uczynił organ rentowy, który do wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, wobec braku przedłożonych zarobków, przyjął wynagrodzenie minimalne z tego okresu zatrudnienia.

Sąd zwraca uwagę, że emerytura dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r. obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 24-26c ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015, poz. 748 ze zm.)

Zgodnie z art. 25 ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z ust. 1b jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26b, 46, 50, 50a, 50e, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191 i 1198 oraz z 2015 r. poz. 357), podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, ustaloną zgodnie z ust. 1, pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Ostatecznie – zgodnie z art. 26 ust. 1 – emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Jak wskazuje zebrany w sprawie materiał dowodowy – wbrew wyliczeniom organu rentowego – wariantem dla ubezpieczonego korzystniejszym jest obliczenie świadczenia w oparciu o art. 26 ustawy, które obliczone z uwzględnieniem zarobków ze spornego okresu zatrudnienia w KWK (...) od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r. jest wyższe niż pobierana dotychczas emerytura, obliczona w oparciu o art. 53 ustawy.

Ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym zarobków za powyższy okres pracy, gdyż jak ustalono dokumentacja płacowa z KWK (...) sprzed 1980r. uległa zniszczeniu – zgodnie z obowiązującymi wtedy przepisami. Jednak w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie wysokość zarobków A. D. za lata 1967 – 1978 mogła zostać ustalona na podstawie opinii biegłego ds. rent i emerytur. Sąd uznał bowiem, że zachowana dokumentacja z akt osobowych ubezpieczonego, jak też przepisy układu zbiorowego pracy dają możliwość ich odtworzenia za okres sporny.

Sąd zwraca uwagę, iż w postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym. Postępowanie sądowe oparte jest o zasadę swobodnej oceny dowodów. Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia czy wysokość osiąganych dochodów, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006r., I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r., II UKN 186/97, OSNP 1998/11/34, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239). W wyroku z dnia 14 czerwca 2006r. (I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257), Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że „wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi. Nie obowiązuje wówczas ograniczenie wynikające z § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 7 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.)”.

Nadto trzeba zauważyć, że pracownik nie może ponosić negatywnych konsekwencji wynikających z faktu, że jego dokumenty płacowe za określony okres zaginęły, bądź zostały zniszczone. Ma on prawo dowodzić wysokości osiąganego wynagrodzenia wszelkimi środkami dowodowymi

Mając powyższe założenie na względzie, Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie, oparł orzeczenie na rzetelnych i wiarygodnych ustaleniach biegłego, który odtworzył wynagrodzenie odwołującego za okres zatrudnienia w KWK (...) od 30 czerwca 1967r. do 30 czerwca 1978r. przyjmując za podstawę obliczeń informacje wynikające z dokumentów zawartych w aktach osobowych odwołującego oraz w treści obowiązującego u pracodawcy układu zbiorowego pracy tj. Układu Zbiorowego nr 265/PW z 5 grudnia 1968r. Karta Górnika wraz z protokołem dodatkowym nr 293/PW z 27 listopada 1970r.

Zasady dokonywania obliczeń przedstawione w treści opinii biegłego zostały omówione w sposób szczegółowy, czytelny i nie budzący wątpliwości Sądu, co czyni w pełni wiarygodnymi przedstawione wnioski. Biegły w sposób szczegółowy wyjaśnił na jakich założeniach oparł poszczególne wyliczenia i dlaczego takie założenia przyjął.

Odwołujący nie kwestionował opinii biegłego. ZUS natomiast nie kwestionował obliczeń biegłego od strony matematycznej, zakwestionował natomiast ilość przepracowanych przez ubezpieczonego dniówek, jakie biegły przyjął przy odtwarzaniu zarobków w okresie spornym, wskazując że liczba przepracowanych godzin do 1973r. została przez biegłego zawyżona a w konsekwencji zawyżone zostały zarobki ubezpieczonego w tym okresie.

Sąd orzekający nie podziela tych zastrzeżeń. Okres sporny był bowiem w kopalniach węgla kamiennego okresem zwiększonego wydobycia i niezależnie od ustalonych norm czasu pracy w trakcie sześciodniowego tygodnia pracy, powszechna była praca w niedzielę i w nadgodzinach. Dlatego też w ocenie Sądu ilość godzin przyjęta przez biegłego nie jest zawyżona. Jak potwierdza ubezpieczony przepracował nawet więcej godzin niż to przyjął biegły, a twierdzenia te są w ocenie Sądu wiarygodne.

Jak ustalono w oparciu o opinię biegłego, po odtworzeniu wysokości wynagrodzenia odwołującego za lata 1967 – 1978, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z kolejnych 10 lat wybranych z 20 lat poprzedzających rok przejścia ubezpieczonego na emeryturę nie zmienił się. Nadal jest on najkorzystniejszy z lat 1996-2005 – wynosi 56,05% i jest zgodny z przyjętym przez ZUS do obliczenia dotychczas pobieranego świadczenia (decyzji ZUS z 18 sierpnia 2009r.).

Korzystniejszy jest natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia (1968 - 1980, 1996, 1998 - 2001, 2003 i 2005), który wynosi 96,05 %, a także ustalony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z 10 lat tj. 1969 – 1978, który wynosi 131,62%.

Powyższe ustalenia wpłynęły znacząco na wysokość kapitału początkowego, a w konsekwencji na wysokość emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy. Wysokość kapitału początkowego na dzień 31 grudnia 1998r. została ustalona na 180.333,56 zł, zaś po zwaloryzowaniu na kwotę 574.574,82 zł, podczas gdy w zaskarżonej decyzji ZUS wskazał zwaloryzowany kapitał początkowy w wysokości 321.268,87 zł.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o tak dokonane wyliczenia należało przyjąć, że wysokość emerytury ubezpieczonego wynosiła w dniu jej przyznania tj. 25 listopada 2014r. 2.483,62 zł.

574.574,82 zł (zwaloryzowany kapitał początkowy) + 49.876,05 zł (kwota zaewidencjonowanych i zwaloryzowanych składek) = 624.450,87 zł.

624.450,87 zł – 104.877,26 zł (kwota pobranych emerytur) = 519.573,61 zł.

519.573,61 zł : 209,20 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 2.483,62 zł.

Wprawdzie biegły dokonał również obliczenia emerytury zgodnie z art. 53 ustawy, przyjmując do jej obliczenia wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia 96,05% obliczony z 20 lat wybranych z całego okresu zatrudnienia, po uwzględnieniu wynagrodzeń uzyskiwanych w KWK (...), jednak tak obliczona emerytura, po dokonaniu kolejnych waloryzacji, wyniosła od 1 marca 2014r. 2.391,59 zł, jest zatem niższa od emerytury ustalonej w oparciu o art. 26 ustawy (emerytury kapitałowej).

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku i na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury kapitałowej na podstawie artykułu 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obliczonej przy zastosowaniu kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 574.574,82 zł, kwoty składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 49.876,05 zł i średniego dalszego trwania życia 209,20 miesięcy, w wysokości wynoszącej na dzień 25 listopada 2014r. 2.483,62 zł.

(-) SSO Mariola Szmajduch